

staar ogsaa for mig saaledes, at det frivillige, ikke ubetydelige Tilskud, der i mange Aar er givet og i Reglen gives af Kommuneskasserne, ogsaa vil falde bort. Den Beredvilighed, man har viist til at støtte Sygefaskerne paa mangfoldige Maader, ved at foranstalte Dilletantforestillinger, Basarer etc., vil ogsaa tabe sig, saa at det er min fulde Overbevisning, at Sygefaskerne langt bedre ville kunne bestaa under de nuværende Forhold, end hvis det nu paalægges Kommunerne at udrede Bidragene.

Derneft vilde jeg tillade mig endnu at gjøre nogle enkelte Bemærkninger til § 10. Til § 10 har Udvalget, alene med Undtagelse af mig stillet en Ændring under Nr. 12, som gaar ud paa at forandre Lovforslagets Bestemmelser om Fritjørslser. Jeg er nu fuldstændig af den Mening, at der bør ydes Fritjørslser til alle de Medlemmer af Sygefaskerne, som ikke have Heste og Vogn, og at det ikke maa betragtes som Fattigundersøttelse, men saaledes som Ændringsforslaget er affattet, er jeg en bestemt Modstander af det. Saaledes som Lovforslaget nu er, staar der i det, at de omhandlede Kjørslser staves til Veie ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning, og at Omkostningerne derved udredes af Kommuneskassen. Men ved Ændringsforslaget foreslaas det nu, at naar Kommunalbestyrelsen ikke har vedtaget noget Andet, skulle Fritjørslser udredes in natura af de til Sogne-reiser Kjørepligtige. Den Ægtkjørsel er jeg bestemt imod. Ægtkjørsel har til alle Tider været meget forhadet af Landboerne, lidt efter lidt ere vi komne bort fra de fleste Ægtkjørsler, men nu foreslaar Flertallet her, at vi skulle indføre dem igjen, og det efter en meget betydelig Maalestok. Skulle Fritjørslserne paalægges de til de andre Sogne-reiser Kjørepligtige, vil det jo sige det Samme som, at de skulle paahvile alle dem, og ingen Andre end dem, der have 1 Td. Hartkorn og derover, men det finder jeg efter mit Syn paa disse Forhold i høi Grad urigtigt. Der findes jo omkring i Landkommunerne ikke faa Fabrikker med et betydeligt Antal Arbeidere, Fabrikker, som ikke have et Jordtilliggende af 1 Td. Hartkorn; der findes en Mængde Teglværker, der findes store Mosebrug, som heller ikke have det, og samtlige Weirmøller have i

Regelen, eller i mangfoldige Tilfælde, langtfra 1 Td. Hartkorn. Arbejderne ved disse Fabrikker og disse Anlæg maa jo nærmest betragtes som selvbevænte til at gaa ind i en saadan Sygefasker, men omendstjøndt Gieren af disse Anlæg og disse Fabrikker undertiden kan være den allerstørste Støtte-heder i Kommunen, saa er han dog aldeles befriet for at tjøre en eneste Gang, naar han ikke har 1 Td. Hartkorn. Det forekommer mig at være i høi Grad ubilligt. Dertil kommer, at, naar Fritjørslser ydes in natura, saa gaar der en meget stor Arbeidskraft tilspilde. I Regelen er Forholdet nu saaledes, i alt Fald hvor jeg kjender det, at man leier Befordring paa det Sted, hvor Lægen bor, eller akkorderer med Lægen, og saa afgjør man disse Reiser med en enkelt Tur, skal man nu derimod befordre Lægen indtil 1½ Mil ud i Landet, skal man ikke blot gjøre en Tur ud efter ham, for at hente ham til Stedet, men bag efter skal man jo saa gjøre en Tur tilbage med ham, det bliver altsaa en dobbelt Tur. Jeg har nu det Haab, der maaste ikke gaar i Opfyldelse, at Lovforslagets § 10 ikke vil blive vedtaget, stjøndt det er stillet af hele det øvrige Udvalg, og dette Haab støtter jeg nærmest paa den vægtige Støtte, jeg ventur at finde hos den høitærede Minister, thi det er jo den høitærede Indenrigsministers Forslag, som jeg søger at opretholde, men som de øvrige Udvalgsmedlemmer ikke ville fastholde. Det staar derfor for mig saaledes, at den høitærede Indenrigsminister ikke vil kunne stemme for det nævnte Forslag, og jeg haaber, at han endog vil være en bestemt Modstander deraf. Jeg skal altsaa anmode det høie Things Medlemmer om at stemme mod nævnte Ændringsforslag og for den Ændring, der gaar ud paa, at Bidraget skal udredes af Statskassen.

Mourier-Petersen: Jeg har kun ønsket at gjøre nogle faa Bemærkninger inden Afstemningen. Efter den lange Forhandling, der har fundet Sted, skal jeg imidlertid fatte mig i stor Nødhed. I Betænkningen har Mindretallet gjort Rede for sit Standpunkt, og der findes der Udtalelser, som jeg ganske kan slutte mig til. Naar saaledes Mindretallet har udtalt, at det er en Kjendsgjerning, at Sygefaskerne her i Landet have